

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์
ในจังหวัดกระบี่

ผู้วิจัย : นายธวัช ช้องสาย

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : ส่งเสริมการเกษตร

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ .....

(อาจารย์ กิตติพงษ์ โตธิรกุล)

...../...../.....4๐๐.....

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิก 2) ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์ 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์ โดยมีผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ สมาชิกกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์ในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งสิ้น 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์ซึ่งข้อมูลที่ได้รวบรวมมานั้น ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

จากการวิจัยพบว่าชาวสวนยางที่เข้าร่วมโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์ ในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ชาย ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวจบการศึกษา ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.4) นับถือศาสนาพุทธ โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 45 ปี มีพื้นที่ถือครองในการทำสวนยาง เฉลี่ยครอบครัวละ 30 ไร่ และมีประสบการณ์อาชีพในการทำการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 21 ปี มีจำนวนสมาชิกที่ช่วยทำงานในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน ชาวสวนยางที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการทำสวนยางเฉลี่ยต่อปีครอบครัวละ 92,600 บาท

สำหรับผลการวิจัยความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวน
สงเคราะห์ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นคือความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อเจ้าหน้าที่โครงการ
และความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งแต่ละประเด็นมีผลการวิจัย
ดังนี้

1. ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อเจ้าหน้าที่โครงการ พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มี
ทัศนคติที่เห็นด้วยต่อเจ้าหน้าที่โครงการในด้านบทบาทของเจ้าหน้าที่ วิธีการปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่ มนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่และบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าปัจจัย
ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปปฏิบัติงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มที่จะต้อง
ประพฤติดำเนินปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิก

2. ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อวัตถุประสงค์ของโครงการพบว่าสมาชิกกลุ่ม
พัฒนาสวนสงเคราะห์ส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อวัตถุประสงค์ของโครงการทั้ง 5 กิจกรรมคือ การ
ปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบและเพิ่มอำนาจการต่อรงในการจำหน่าย การใส่ปุ๋ยในสวนยาง
ที่กำลังกรีดเพื่อเพิ่มผลผลิต การส่งเสริมให้ชาวสวนยางรวมตัวช่วยเหลือซึ่งกันและกันใน
การพัฒนากลุ่มให้ก้าวหน้าโดยใช้หลักสหกรณ์ การส่งเสริมให้ชาวสวนยางมีรายได้เสริมจาก
การทำอาชีพอย่างอื่นนอกจากการทำสวนยาง การเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดและรับเทคโนโลยี
ใหม่ ๆ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ของโครงการ สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของ
การทำสวนยางให้แก่สมาชิกได้ดีและตรงกับความต้องการของสมาชิกโดยทั่วไป

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อโครงการจัดตั้งกลุ่ม
พัฒนาสวนสงเคราะห์นั้น จากผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์แล้วปรากฏว่า
ไม่สามารถหาความแตกต่างของตัวแปรได้ เนื่องจากข้อมูลที่รวบรวมได้ส่วนใหญ่มีความคิด
เห็นไปในทางเดียวกัน ส่วนผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ด้วยสถิติเพียร์สัน พบว่ามีเพียง
1 ตัวแปรคือพื้นที่ถือครองในการทำสวนยางที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความ
คิดเห็นของสมาชิกต่อโครงการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาสวนสงเคราะห์